

væsentlige vilde dog være at virke for Eksporten og paa de andre Maader. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds sagde jo, at det, vi skulde sætte Industrien i Stand til, er at arbejde billigt, og det, vi skulde, var at styrke den paa en naturlig og sund Maade, saa den blev i Stand til at undvære Beskyttelse; naar vi saa havde gjort det i nogen Tid, det vil sige støttet den dels ved Beskyttelse og dels paa denne Maade, saa kunde den gaa paa egne Ben og undvære al Beskyttelse. Ja, det var smukt og godt, hvis det forholdt sig saaledes. Men jeg vil dog spørge det ærede Medlem, om han nogen Sinde har oplevet i sin Praksis eller har set det i sine vidtgaende og grundige Studier over økonomiske Forhold, at en stærkt beskyttet Industri nogen Sinde er kommen paa det Punkt, at den har sagt: Nu ere Væreaarene ude, nu smide vi Gangkurven til Side og gaa paa egne Ben! Nej, det har han ganske sikkert aldrig set! Jo stærkere beskyttet en Industri er, desto stærkere kræver den fornyet Beskyttelse. Det er netop en af den høje Toldbeskyttelses ulykkeligste og farligste Sider. De Industrier og Haandværk, som komme til Statsmagten og sige: Vi kunne hjælpe os selv; hjælp os blot til lidt forøget Fagdygtighed, til Undervisning og Udvikling for de unge Rekrutter i Faget, saa skulle vi kunne klare os selv haade paa det hjemlige Marked og eventuelt ogsaa paa Udlandets Marked osv., er — det maa det ærede Medlem have lagt Mærke til — altid Virksomheder, som ingen Toldbeskyttelse have haft, som ikke ere forfalede paa den Maade ved denne Drivhuskultur, men som fra Begyndelsen af have lært at staa paa egne Ben og hjælpe sig selv. Det kan ikke nægtes. Det er en aldeles rimelig og naturlig Betragtning fra dette Tings Side, naar der tales om Støtte til de forskellige Virksomheder fra Statens Side, saa at se hen til den indirekte Støtte, der i Forvejen gives, og ingen kan forlange, at man skal stille sig ganske paa samme Maade over for toldbeskyttede Industrier som over for Vandbrug og Fiskeri, der staa uden nogen Toldbeskyttelse. Det vilde være ganske urimeligt, og det kan heller ikke nytte. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at der er noget ubilligt i de Ord, der fra forskellige Sider her i Salen ere komne om, at man her stillede sig ganske ensidigt og vilde laste løs paa alle Fordringer fra Industriens og Haandværkets Side. Ville de Herrer læse de paa-gældende Bevillingsforslag her paa Finanslovsforlaget igennem, ville de se, at det er ganske store og betydelige Summer, der er

Tale om til Industriens og Haandværkets Støtte trods det, at der ydes dem den nævnte store indirekte Støtte paa de andre Næringers Beføstning. Den højtærede Minister har allerede nævnt nogle Summer; lad mig nævne enkelte af dem. T. Eks. til tekniske Skoler 132,000 Kr., til Foreningen til Lærliches Uddannelse i Industri og Haandværk 2,000 Kr., til Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder i Kjøbenhavn 10,000 Kr., til Haandværkersvendenes Rejsforening 4,000 Kr. osv. Der er mange Bevillinger af den Art, og jeg tror, vi skulle være noget forsigtige med at komme ind paa et saa stort og nyt Omraade som dette her, navnlig naar man i saa ringe Grad som her er klar over, hvad man vil bruge Pengene til.

Formanden (Høgsbro): Folke-tingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Scharling: Jeg ønsker ikke at komme stærkt ind paa Spørgsmaalet her om Beskyttelsen og dens Forhold til Industrien, men ønsker helst straks at udtale, at Tidenden ganske sikkert vil vise, at jeg ikke har brugt den Udtalelse om de beskyttede Industrier, som den ærede Ordfører nu paatog sig at imødegaa.

J. Scavenius: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet, er det i Anledning af Forslaget under Nr. 97 om Tilskud til Driften af det danske Kunstindustrimuseum, første Del af et tiaarigt Bidrag . . . 10,000 Kr. og i Anledning af de Ytringer om dette Forslag, som ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Ringløbing (Christensen Stadil). Det ærede Medlem mente, at det vilde være rigtigt, at alle Statens Museer gik ind under det samme Ministerium. Her maa jeg ganske slutte mig til, hvad den højtærede Indenrigsminister udtalte, at hvad dette Museum angaar, kan det ikke ret fornuftigvis stilles under en anden Minister end den, som har Industrien under sig, som har at sørge for den, for saa vidt Staten i det hele taget sørger for den. Derimod skal jeg i Forbigaaende, da Lejligheden er der, udtale, at der ganske vist findes et andet Museum, som staaar under Indenrigsministeren, men som burde rationelt taget staa under Kultusministeren. Det er det saakaldte nationalhistoriske Museum paa Frederiksberg. Det ligger ikke for her, saa jeg skal ikke nærmere komme ind paa at omtale dette Museum; men det er sikkert, at det burde efter sin Bestaaffenhed — eller i ethvert Til-